

РЕШЕНИЕ

№ 24459

гр. София, 15.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 24.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3609** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. А. М., търсец закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] етаж 1, ап. 3, срещу Решение № 12665 от 04.12.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на търсещия закрила.

В жалбата е посочено, че оспорваното решение е незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването му. Излагат се подробни съображения за неправилна преценка на обстановката в С.. Анализът на изложената в решението обстановка в С. е направен, позовавайки се на изготвени от отдел „Международна дейност“ на ДАБ при МС справки, които видно от датата на изготвяне и на съдържащата се в тях информация са неактуални към момента на вземане на решение по молбата за закрила. Органът е пропуснал да обсъди по отношение на жалбоподателя хипотезата на чл. 8, ал. 6 от ЗУБ, където се посочва, че „Опасенията от преследване може да се основават на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си на произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му“. Известно е, че обстановката в С. се е влошила през последните 20 дни. В жалбата са цитирани конкретни публикации от интернет. В жалбата е посочено, че при постановяване на решението е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. В оспореното решение органът не е спазил разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, във вр. с чл. 7, ал. 2 от АПК, да обсъди всички относими

факти, декларации или документи, свързани с личното положение на А. А. А. М. или с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава. В жалбата се посочва принципът „забрана за връщане“ (non - refoulement).

В открито съдебно заседание от дата 24.06.2025 г. жалбоподателят се явява лично. Представява се от адв. Ц. М. Д. – У. – определен от САК служебен защитник, назначен с акт на съда. Исква от съда да уважи жалбата на основанията, посочени в нея. Претендира разноски.

Ответникът – Председател на ДАБ – не се представлява. Постъпили са писмени бележки от старши юрисконсулт М. К.. Намира, че жалбата е неоснователна и като такава трябва да се отхвърли. В С. има хуманитарна криза, но има и хуманитарна помощ.

Софийска градска прокуратура – представлява се от прокурор Милен Ютеров. Намира, че жалбата е основателна и доказана по един безспорен начин. Административният акт трябва да бъде отменен.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че А. А. А. М., търсещ закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] етаж 1, ап. 3, е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № В – 13 – 1035 / 23.08.2024 г. на РПЦ - С., до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС). Личните данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 87 от делото) и лична карта в оригинал.

Попълнен е регистрационен лист (л. 91 от делото) и приложение към него (л. 92). Попълнена е Евродак дактилоскопна карта (л. 89 от делото).

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще бъде следвана, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС. Информирани са за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ (л. 82 – 83 от делото). Запознат е с информация за обработване на личните данни на чужденци, търсещи международна закрила (л. 84 – 85 от делото).

Уведомен е за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци, които търсят международна закрила в Република България.

На 04.09.2024 г. с А. А. А. М., търсещ закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], е проведено интервю. Въпросите и отговорите от това интервю са отразени в протокол с рег. № УП 6980 от 04.09.2024 г. Жалбоподателят А. А. А. М. твърди, че е живял в Л. през 2009 – 2011 г. и на всеки 6 месеца се връщал в С.. Пътувал и работил легално. Напуснал нелегално С. за Турция на дата 03.08.2024 г. Останал там около 5 дни. В България влязъл нелегално с помощта на трафикант на дата 10.08.2024 г. Вървял в гората около три дни. Колата на трафиканта го докарала близо до лагера в О. купел и той се предал сам. Целта му била да стигне до България. Не е бил арестуван в държавата си на произход или в друга държава. Не е имал проблеми заради етническата си принадлежност. Не е имал проблеми заради религията си. Преди да дойде в България е живял в [населено място]. Има съпруга в С. – А. Х. А., родена на дата 03.07.2005 г. Учил е в [населено място] до 9 – ти клас. Работи в строителството. Не е получавал повиквателна. Не е бил член на военна групировка. Напуснал е С. заради сраженията. Не иска да се връща в С., защото ще бъде убит. Ще трябва да воюва, докато не бъде убит. От България иска закрила и да остане тук.

В резултат от проведеното административно производство е издадено оспореното Решение № 12665 от 04.12.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на търсещия закрила.

В решението е прието, че за кандидата за закрила не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, тъй като изложените от него мотиви не са правно релевантни за търсената закрила. Кандидатът за закрила е напуснал С., не за да търси международна закрила, а по собствено желание и подбуди, различни от тези, свързани с международната закрила.

Според решаващия орган, чуждият гражданин не е посочил никакви основателни опасения от преследване, установени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. При провеждане на интервюто няма нито един наведен довод от търсещия международна закрила, че в държавата му по произход е бил преследван от някои от посочените критерии в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. До приключване на административното производство не са представени и доказателства, сочещи, че в С. чужденецът е бил преследван или има опасност от бъдещо преследване по причини, свързани с неговата раса, религия, националност, изразено политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Според изложеното в мотивите на оспорения административен акт, едно от условията за признаването на статут на бежанец по смисъла на чл. 1, буква „А“ от Женевската конвенция е наличието на причинно – следствена връзка между поводите за преследване, а именно – раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, и актовете на преследване или липсата на закрила срещу такива актове.

Административният орган е стигнал до извода, че А. А. А. М. е взел решение да напусне страната си по произход заради породилото се у него желание да дойде в Република България по изцяло лични причини. Той може да прави това от осъзнато желание за промяна или приключение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

Решаващият орган е преценил конкретния случай и в контекста на Директива 2004 / 83 / ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. Съобразено е и Решение на СЕО от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 2007 г. Органът е анализирал ситуацията от гледна точка на справка с вх. № ЦУ – 1852 / 27.08.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, относно общото положение в С.. Административният орган е приел, че провинция Х. се намира в североизточния ъгъл на С. и граничи с Турция на север, И. на изток и провинциите Ракка и Д. ал Зор съответно на запад и на югозапад. Едноименната столица, [населено място], се намира в центъра на провинцията, на пресечната точка на река Х. и пътя от Камишли (граничещ с Турция на север) към Д. ал Зор. Самата провинция е разделена на четири окръга: Х., Р. ал А., Камишли и Маликия.

В хода на административното производство е била приобщена и справка вх. № - 1841 / 23.08.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС. Органът е основал своите изводи и върху отразеното в нея. Въз основа на справките, изготвени от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, органът е приел, че не може да са направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт. Няма такъв конфликт, който да обхваща цялата територия на С.. Съществуват спорадични актове на насилие.

Административният орган е преценил установените факти спрямо формулираната от СЕС концепция за „подвижната скала“. Съгласно тази концепция, колкото по – способен е търсещият международна закрила да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по – ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси хуманитарен статут. Органът се е позовал на т. нар. „пълзяща скала“, посочена в т. 39 от Решението на СЕС.

Направен е изводът, че поради липса на добре обосновани опасения от преследване и индивидуализация на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. трябва да е изключително. Въз

основа на приобщената в хода на административното производство справка не може да се направи извод, че насилието в С. е безогледно и изключително.

В хода на административното производство е приобщено становище рег. № М – 16101 от 02.10.2024 г. на ДАНС. Становището е предоставено от директор на специализирана дирекция „М“ на ДАНС (л. 70 от делото). В писмо рег. № М – 16101 от 02.10.2024 г. е дадено становище без възражение да бъде предоставена закрила в Република България на А. А. А. М., в случай че отговаря на условията на ЗУБ.

По административната преписка е приобщена справка вх. № ЦУ – 1852 / 27.08.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС. Приобщена е и справка вх. № - 1841 / 23.08.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС. В хода на съдебното производство са представени и справки: МД 02 – 160 / 14.03.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ (л. 127 – 129); МД – 02 - 194 / 03.04.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ (л. 130 – 132); МД – 02 – 262 / 19.05.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ (л. 133 – 136).

При така установената фактическа обстановка съдът от правна страна намира следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Оспореното решение е връчено на дата 13.12.2024 г. Жалбата е подадена на дата 27.12.2024 г.

По основателността:

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България.

Жалбоподателят А. А. А. М., търсещ закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], е чужденец по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На А. А. А. М., търсещ закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл. 59, ал. 2 от ЗУБ към официалните власти на Република България да му се предостави международна закрила.

Производството за А. А. А. М., търсещ закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел II от ЗУБ, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ на А. А. А. М., е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение № 12665 от 04.12.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на търсещия закрила, е издадено в писмена форма – съгласно изискването на чл. 9, ал. 1 от Директива 2013 / 32 / ЕС. Решението е мотивирано с фактическите и правните основания за отхвърляне на молбата – чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от АПК, вр. чл. 9, ал. 2, изречение 1 – во от Директива 2013 / 32 / ЕС. Съгласно чл. 75, ал. 2, изречение 1 – во от ЗУБ са обсъдени подробно, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му на произход по § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец,

който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение и / или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

А. А. А. М. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното:

В качеството си на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република България, е чужденец – гражданин на трета държава, който се намира извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл. 2, б. „д“ от Директива 2011 / 95 / ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от А. А. А. М. при регистрацията по чл. 61, ал. 2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл. 4, ал. 1 от Директива 2011 / 95 ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата по произход – чл. 4, ал. 3, б. „а“ от Директива 2011 / 95 / ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване – чл. 4, ал. 3, б. „б“ от Директива 2011 / 95 ЕС.

Направените изявления от А. А. А. М. пред Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет във връзка с индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в това число поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения – чл. 4, ал. 3, буква „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС. Това се потвърждава от проведеното на дата 04.09.2024 г. интервю (л. 71 – 75 от делото).

От жалбоподателя А. А. А. М. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да поразят у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възникнала на място (sur place), съгласно чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Директива 2011 / 95 / ЕС. Тоест, молбата на А. А. А. М. към официалните власти на Република България нито при подаването ѝ, нито в който ѝ да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито ѝ да е елементи, относими към критериите, релевантни за определяне на статут на бежанец.

От значение е и обстоятелството, че в хода на интервюто А. А. А. М. е заявил, че причините, поради които е напуснал страната и причините, поради които не желае да се върне в С. са, че има сражения от време на време между кюрдите и Режима. Когато има сражения започват бомбардировки от режима. През нощта крадат и убиват хора.

О. дотук анализ сочи, че А. А. А. М. не изпитва основателни опасения от действията на преследване по чл. 8, ал. 3 – 5 от ЗУБ.

Обосновано и правилно ответният национален административен орган е приел, че декларираната от А. А. А. М. причина да напусне С. е с изцяло личен характер и е извън обхвата и приложното поле на ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл. 2, б. „е“, вр. чл. 15, б. „а“, „б“ и „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен

международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава. Понятието „реална опасност“ (‘real risk’) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на СЕО и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ (‘serious harm’) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права. От смисловото тълкуване на общностната норма се установява, че се има предвид настъпването на определен вредоносен резултат за кандидата под формата на физическа или психическа увреда. Изразът „тежки посегателства“ е насочен по – скоро върху вида и квалификацията на предприетите действия, отколкото към конкретните им последици за кандидата, който е техен обект.

Основателни са мотивите на административния орган, че твърдения, които да са свързани с посочените по – горе предпоставки не са направени от жалбоподателя А. А. А. М.. Липсват изявления, които да водят до извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне.

В решението си административният орган е приел, че за А. А. А. М. не се доказва специфичен риск по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на отразената в справки вх. № ЦУ – 1852 / 27.08.2024 г. и вх. № - 1841 / 23.08.2024 г., изготвени от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС.

Тези справки са били изготвени от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС. Действително посочените справки са актуални към 2024 г. В тях е отразена информацията относно обстоятелството, че провинция Х. е населена с мнозинство от етнически кюрди. Повечето райони на север от [населено място] имат предимно кюрдско население (като Камишли и Маликия) или смесено кюрдско – арабско население (като Р. ал А.). Съдът съобрази обстоятелството, че в оспореното решение е отразена ситуацията преди промяната в управлението на С. след дата 08.12.2024 г., когато Б. А. напуска страната.

При своето произнасяне съдът съобрази и справките с рег. № МД 02 – 160 / 14.03.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ (л. 127 – 129); МД – 02 - 194 / 03.04.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ (л. 130 – 132); МД – 02 – 262 / 19.05.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ (л. 133 – 136) Справките са предоставени от ДАБ и са приети в открито съдебно заседание от дата 24.06.2025 г.

Въз основа на тази информация се прави констатация, че представителите на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. „Х. Т. ал Ш.“ обявяват обща амнистия. На 21 декември 2024 г. сирийският вестник Al Watan съобщава, че най – малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявление за уреждане на статута си в центровете в осем провинции, като най – малко 20 000 от тези кандидати произхождат от „крепостите“ на бившия режим в провинциите Л. и Т..

Към 29 декември 2024 г. 94 от общо 114-те подкрепяни от Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. От 27 ноември 2024 г. насам 58 500 души са се свързали с обществените центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. Според ВКБООН, в периода 8 - 29 декември 2024 г. 58 400 души

са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Ракка (25%), А. (Х.) (20%) и Дараа (20%).

С оглед на информацията, не се установяват разширенията, които са дадени в решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на СЕС от 30 януари 2014 г. по дело № С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно постановеното от СЕО Решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

На 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка „Х. Т. ал Ш.“ (HTS), започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Превзети са А., Х. (на 5 декември), Х. (7 декември). На 8 декември бунтовниците, водени от „Х. Т. ал Ш.“ (HTS) навлизат в Д. и декларираят победа. Б. А. напуска страната. На 29 януари 2025 г. А. ал Ш. е назначен за временен президент на С., конституцията от 2012 г. е суспендирана, а парламентът е разпуснат.

Опозиционните сили, свалили от власт президента на С. Б. А. заявяват, че предоставят амнистия на целия военен персонал, призован на служба при бившия режим. На 18 февруари 2025 г., след провеждани на преговори, Сирийските демократични сили (SDF) се съгласяват да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство. Сирийският демократичен съвет (SDC) се споразумява да интегрира своите военни сили в армията на новото сирийско правителство.

През м. януари 2025 г. бунтовническите военни командири назначават А. ал Ш. за президент за преходния период, отменят конституцията от ерата на Б. А., приета и действаща от 2012 г. и разпускат парламента, армията и службите за сигурност на бившия режим.

На 2 март 2025 г., съгласно изявление на сирийското президентство, новите власти в С. обявяват сформирането на седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта за управление на прехода към демокрация. Новите управляващи са съсредоточени върху възстановяването на С..

На 13 март 2025 г. временният президент на С. А. ал Ш. подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период, три месеца след като неговата ислямистка група сваля от власт Б. А.. В документа се казва, че ислямът е религията на президента. Ислямската юриспруденция е „основният източник на законодателството“, а не „основен източник“.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН се посочва, че считано от 08.12.2024 г., към 27 март 2025 г., 371 900 сирийци са се завърнали обратно в С., и общият брой на завърналите се сирийци от началото на 2024 г. е 732 700 души. Същевременно от 27.11.2024 г. насам около 926 000 вътрешно разселени лица са се завърнали в районите си по произход. По данни на вицепрезидента на Република Турция, след събитията на 8 декември 2024 г. 145 639 сирийци са се върнали доброволно от Турция в С.. ВКБООН поддържа ежедневно присъствие на гранично - пропускателните пунктове в цяла С., като наблюдава тенденциите за връщане и предоставя информация, вода и достъп до интернет. Три големи пункта са затворени, поради големите щети, които са им нанесени. Комисариатът продължава да предоставя помощ чрез своите обществени центрове. Към 03.04.2025 г. ВКБООН изчислява, че от 8 декември 2024 г. насам около 372 550 сирийци са се върнали обратно в С.. Новото временно правителство поставя акцент върху възстановяването на държавата, като основните приоритети включват борба с

корупцията, съживяване на институциите, укрепване на икономиката и привличане на сирийски професионалисти.

Към 8 май 2025 г. В. комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) изчислява, че считано от 8 декември 2024 г., около 481 730 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. С това общият брой на сирийските граждани, които са се завърнали в С. от началото на 2024 г., става над 842 570 души. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 8 май 2025 г. (считано от 8 декември 2024 г. 1 186 147 милиона вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си, включително 337 868 души, които са се завърнали от места за вътрешно разселени лица. Това показва, че много от разселените лица вярват, че е налице цялостно подобрене в ситуацията със сигурността в С..

През седмицата 1 – 8 май 2025 г. продължава мониторингът на закрилата с анкетиране на 14 089 домакинства. Целта е да се идентифицират потребностите и да се насочи реакцията на ВКБООН.

На дата 13 май президентът на САЩ Д. Т. заявява, че ще разпорежи отмяна на санкциите срещу С. по молба на престолонаследника на С. А., което е важна промяна в политиката на САЩ. Т. обещава премахване на всички санкции, като заявява, че те са изпълнили важна функция, но е време С. да продължи развитието си.

Посочените справки са приети в открито съдебно заседание от дата 24.06.2025 г. Справките се кредитират от настоящия състав. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му. Справките представляват официални писмени свидетелстващи документи, удостоверяващи, че лицето, което е издало справките, при извършваната от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в тях.

Съдът намира, че в посочената по – горе справка не се съдържа информация, която да опровергава изводите на административния орган, че самото присъствие на цивилно лице в обл. Х. не би довело до реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От справките не се установява в обл. Х. да съществува безогледно (безразборно) насилие. Не се установява то да достига до толкова високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатират съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагането единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Последната разпоредба гласи, че хуманитарен статут може да се предостави, ако съществуват тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Според мотивите на решението на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Обоснован е изводът на административния орган, че за А. А. М. не съществува реален

риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. Такава област по отношение на жалбоподателя А. А. А. М. се явява [населено място]. Вече беше посочено, че липсват данни в обл. Х. да е налице безогледно насилие, което да достига високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатира съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респективно чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС.

Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на Съда в Л., в колкото по – голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, които имат пряко отношение към личното му положение, толкова по – слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него. В т. 39 от посоченото тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 дословно е посочено следното: В това отношение следва да се уточни, че колкото по-способен е евентуално молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарната закрила. В конкретния случай жалбоподателят по никакъв начин не успява да докаже, че е конкретно поставен в ситуация на опасност. Липсва индивидуализация на заплахата срещу него.

Преценено съвкупно с всички доказателства по делото това означава, че за жалбоподателя явно не съществуват никакви обстоятелства, които да имат пряко отношение към личното му положение. Не се посочват конкретни факти, които да водят до извод, че лично за А. А. А. М. съществува реална опасност. Основният мотив за А. А. А. М. е икономическият. Същият заявява, че не иска да служи в сирийската армия. Това обстоятелство обаче не е от такова естество, че да води до признаване на хуманитарен статут.

Посоченото означава, че за да се предостави хуманитарен статут на А. А. А. М., безогледното насилие в С. трябва да е изключително. Видно от приетите по делото справки в С. безогледно насилие няма. Споделя се изводът на административния орган, че не се установява спрямо чужденеца да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. и конкретно в населеното място в [населено място], той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

За жалбоподателя А. А. А. М. липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Жалбоподателят не е заявил член на семейството му да има предоставен статут в Република България.

Не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ). Жалбоподателят не се позовава на причини от хуманитарен характер. Причините от хуманитарен характер трябва да са такива, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, който кандидатства за получаването на статут. Такава реална опасност по делото не се установява.

Материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на А. А. А. М. за предоставяне

на международна закрила, не противоречи на чл. 8, ал. 1 и 9, чл. 9, ал. 1, 6 и 8, чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 12 и т. 14 от ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011 / 95 / ЕС.

По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение № 12665 от 04.12.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на търсеция закрила, за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл. 146, т. 1 – 5 АПК, вр. чл. 91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и като такава трябва да се отхвърли съгласно чл. 172, ал. 2, пр. 4 – то АПК, вр. чл. 91 ЗУБ.

По искането за разноски

Съгласно чл. 92 от ЗУБ производствата по обжалване по съдебен ред се освобождават от държавни такси и заплащане на други разноски с изключение на разноските за експертизи. Разноските за експертизи не се заплащат, ако чужденецът не разполага със средства за задоволяване на основните си жизнени потребности. Искането на адв. У. за присъждане на разноски е неоснователно, тъй като в настоящата хипотеза не попадат предвидените в чл. 92 от ЗУБ разноски, защото се касае за адвокатско възнаграждение. В този смисъл са и решения по адм. дело № 339/2018 г., адм. дело № 2934/2018г. на ВАС.

С оглед на гореизложеното и на основание, АССГ, Първо отделение, 45 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А. М., търсец закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] етаж 1, ап. 3, срещу Решение № 12665 от 04.12.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на търсеция закрила.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.